

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116012542
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116012542.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.01.2018 v trestnej veci odsúdenej Z. O. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Nt/39/2016 zo dňa 20.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť ods. Z. O..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a § 402 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdenej Z. O. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt/33/2013 zo dňa 26.11.2013 (nadbytočne je tam uvádzaná sp. zn. 1Nt/39/2017) odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odsúdená Z. O. sťažnosť, v ktorej uvádza, že je toho názoru a trvá na tom, že všetky sudy Okresného súdu Prešov v jej prípade porušili jej práva na spravodlivé rozhodovanie a porušili tým Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd. Ustanovenie § 394 ods. 1 jasne určuje, že dôvodom obnovy je, ak pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený trest by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Súd jej návrh neakceptoval, aj keď uložený trest je v rozpore s účelom trestu a sudy pochybili, keď jej neukladali súhrnný trest, o ktorý týmto žiadala. Je matkou detí, svoje skutky oľutovala. Má za to, že 11,5 ročný trest uložený jej spoločným spôsobom nie je v súlade s demokratickým a právnym štátom. Žiada, aby krajský súd vzal do úvahy všetky tieto skutočnosti a podľa § 394 ods. 1 jej návrh na povolenie obnovy konania prijal a umožnil jej právoplatne sa obhájiť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nie je možné považovať za dôvodnú.

Preskúmaním napadnutého uznesenia, ako aj podaného návrhu na obnovu konania zo strany odsúdenej aj krajský súd dospel k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil a s uvedenými dôvodmi sa krajský súd takisto stotožňuje.

Ako je to zrejmé aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia, odsúdená Z. O. podala dňa 01.12.2016 návrh na povolenie obnovy konania, ktorý smeroval voči uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt/33/2013 zo dňa 26.11.2013, ktorým súd podľa § 407 ods. 3 Tr. poriadku určil spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov.

Z obsahu predmetného uznesenia, teda uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt/33/2013 zo dňa 26.11.2013 naozaj vyplýva, že odsúdenej Z. O. bol podľa § 407 ods. 3 Tr. poriadku určený spoločný spôsob výkonu trestov uložených jej rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/125/2008 zo dňa 06.07.2009 v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/92/2005 zo dňa 31.12.2005 v trvaní dvoch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/39/2007 zo dňa 29.01.2008 v trvaní 30 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/19/2011 zo dňa 04.04.2011 v trvaní troch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/15/2012 zo dňa 07.02.2012 v trvaní šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/36/2013 zo dňa 10.05.2013 v trvaní dvoch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedeným uznesením sa teda nerozhodovalo ani o vine odsúdenej, ani o treste, bol len zjednocovaný spôsob výkonu trestov ukladaných jej vyššie citovanými rozhodnutiami.

Obnova konania je pritom mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý umožňuje, aby sa v prípade, ak sú na to splnené zákonom stanovené podmienky, v jej dôsledku, teda v prípade, že sa povolí, pokračovalo v trestnom stíhaní tej istej osoby, pre ten istý skutok v prípade, ak trestné stíhanie proti tejto osobe skončilo právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením.

Vychádzajúc z uvedenej zásady potom aj zákon presne vymedzuje okruh rozhodnutí, vo vzťahu ku ktorým je možné obnovu konania povoliť, ak sa zistia skutočnosti, ktoré sa pre jej povolenie vyžadujú.

Vo vzťahu k rozhodnutiam súdov je uvedený okruh rozhodnutí vymedzený v ustanoveniach § 394 ods. 1 a ods. 2 Tr. poriadku.

Tak, ako to napokon konštatuje aj súd prvého stupňa podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 2 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, o podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmiennečné zastavenia tu neboli a že je namieste v konaní o obžalobe pokračovať.

Z citovaných ustanovení teda plynie, že obnovu konania je možné povoliť len vtedy, ak sa trestné stíhanie skončilo právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom, právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, uznesením o podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo uznesením o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného.

Uznesenie, ktorým bol určený spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov teda nie je rozhodnutím, proti ktorému by zákon obnovu konania pripúšťal.

Z uvedeného dôvodu preto prvostupňový súd postupoval správne, ak podľa § 399 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku návrh na povolenie obnovy konania, ktorý smeroval proti takémuto uzneseniu odmietol.

Vzhľadom na vyššie rozvedené preto ani krajskému súdu nezostávalo nič iné než sťažnosť odsúdenej Z. O. zamietnuť ako nedôvodné podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.